

Mainai su Saint Malo Jacques Cartier licėjumi

Gegužės 7-15 dienomis grupė gimnazistų su prancūzų kalbos mokytoja Marija Zarembiene išvyko į mainų programą Prancūzijoje.

Keliavome autobusu, todėl kelionė buvo šiek tiek varginanti, bet ne ką mažiau įdomi, kadangi keliavome per Lenkiją, Vokietiją, Liuksemburgą ir Prancūziją.

Atvykę į Prancūziją, buvome apgyvendinti mokinių ir mokytojų šeimose, tad susipažinome su kasdieniais įpročiais, paragavome tradicinio maisto, susipažinome su šios šalies kultūra. Kitais metais spalio 12-19 dienomis lauksime svečių iš Prancūzijos Vilniuje.

Daug keliavome. Daug pamatėme. Mokiniai sutiko pasidalinti savo įspūdžiais.

3:30 ryto. Tamsu. Iš kažkur sklinda draugų balsai. Pučia žvarbus vėjelis. Autobuso dar nėra. Nepaisant to mes visi esam laimingi ir pasirengę ilgai, varginančiai, bet kupinai įspūdžių kelionei. Tuo metu mes dar nesuvokėme, kad tame pačiame autobuse sėdėsime netgi dvi dienas, kol pasieksime savo kelionės tikslą. Taip ilgai važiuoti tikrai nusibodo, bet per šią kelionę sugebėjome susirasti naujų draugų, atrasti įvairių, pačių keisčiausių veiklų ir taip šiek tiek pasmaginti tokį varginantį važiavimą. Galėčiau net pasakyti, kad kartais važiuoti autobusu būdavo daug linksmiau negu lakioti po nepažįstamus miestus. O Prancūzijos miestai miesteliai... Gryna magija. Įeini ir išieiti nebenori. Deja, laikas ribotas, net mokytojai, užkrovę mums ant pečių krūvą klausimų ir užduočių, stengėsi suspėti pamatyti kuo daugiau. Pamatėm mes tikrai daug. Užsukome į pagrindinį St-Malo miestą, aplankėme garsųjį St-Mišel vienuolyną, nuvažiavome į dar viduramžiais kvėpanti Dinaną ir linksmi „pasikultūrinom“ Rennes mieste, paspoksojom į dramblius iš olos Etretato paplūdimyje ir užsukome į miestą-valstybę, garsųjį Liuksemburgą. Įspūdžių daug, prisiminimų dar daugiau, bet svarbiausia - gerai ir prasmingai praleistas laikas drauge su nuostabiais žmonėmis. Netgi buvimas namuose su savo šeimomis buvo savaip apglobtas magijos, savaip stebuklingas.

Akvilė Julija, 1e klasė

Ši kelionė – kažkas nepakartojamo ir be galo brangaus. Nuo tos akimirkos kai teko atsisveikinti su nauja šeima, nauja aplinka, naujais draugais, su miestu, kuriam visą gyvenimą jausiu didelę simpatiją, širdyje aš jaučiu ilgesį. Kasdien viliosiu, kad ten teks grįžti dar ne kartą. Nepaprastas grožis tiek vietovių, kurias aplankėme, tiek žmonių su kuriais teko leisti laiką. Kiekviena žingsnyje patyrėme įvairiausių nuotykių, kurie labai giliai įsirėžė mano atmintyje ir žinau, kad jų niekada nepamiršiu. Žinoma, privalau paminėti ir tai, kad „persilaužiau“ ir galiu teigti, kad tapau drąsesnė ir mano prancūzų kalbos žinios tikrai sustiprėjo. Šios dešimt dienų tiesiog pralėkė prieš akis, o įgytas žinias ir prisiminimus, nešiosiuosi visada šalia.

Saulė, 1d klasė

